

آیا باکو سامانه های «اس-300» از روسیه خریداری می کند؟

این سامانه پیش از این توسط روسیه به الجزایر و چین تحویل داده شده بود، قرارداد تحویل این سامانه به ایران نیز امضاء شده، اما به مرحله اجرا در نیامد

سرویس آذربایجان/خبرگزاری آران
خبرگزاری آران / سرویس آذربایجان : وزارت دفاع آذربایجان روز گذشته دیدگاه خود را در باره اخبار مطرح شده در مطبوعات روسیه در خصوص بزرگ ترین معامله تسلیحاتی در کشورهای مشترک المنافع در زمینه فروش تسلیحات که بین آذربایجان و روسیه منعقد شده است، بیان کرد.
به گزارش روزنامه اکسپرس، صحبت در خصوص امضای قراردادی بین وزارت دفاع آذربایجان و سازمان صادرات تسلیحات روسیه برای تحویل دو سامانه S-300 PMU-2 و مجموعه دفاع ضد موشکی مربوطه است، که در سال گذشته به امضاء رسید.

این سامانه پیش از این توسط روسیه به الجزایر و چین تحویل داده شده بود، قرارداد تحویل این سامانه به ایران نیز امضاء شده، اما به مرحله اجرا در نیامد: در ماه آوریل سال 2009 روسیه تحویل این سامانه را متوقف کرد و در ماه ژوئن سال جاری شورای امنیت سازمان ملل تحریمی بر علیه ایران تصویب کرد، که روسیه تحویل S-300 را به واسطه این تحریم، ممنوع اعلام کرد.

بنا به گفته های معاون بخش مطبوعاتی وزارت دفاع " تیمور عبدالله یف"، آذربایجان ارتش خود را بطور سیستماتیک تقویت می کند و ادامه این روند را در دستور کار خود تا رسیدن به اهداف مورد نظر دارد. ولی درخصوص جزئیات قرارداد چیزی نگفت.
کارشناسان بر این باورند که، ارزش این قرارداد، بنا به اطلاعات روزنامه روسی "ویدوموستی"، حداقل 300 میلیون دلار می باشد. این گرانترین خرید تکنولوژی جدید نظامی برای تمامی جمهوری های پس از فروپاشی در تاریخ آنها می باشد. قرارداد به مرحله اجرا درآمده است و ممکن است ظرف دو سال آینده بطور کامل به تعهداتش عمل شود. مهندسان صنایع دفاع روسیه در زمینه تولید سامانه ضد موشک در این خصوص خبر دادند.

حال سوال اینجاست که آذربایجان در مقابل چه کسی می خواهد به کمک این سامانه از خود دفاع کند؟

بنا به اظهارات مدیر مرکز مطالعات و تجزیه و تحلیل استراتژی ها و فناوری ها، رسلان پیخوف، آذربایجان با دلارهای حاصل از فروش نفت بطور فعال ارتش خود را مدرن می کند و تسلیحات را از کشورهای اوکراین، بلاروس، اسرائیل و جمهوری آفریقای جنوبی خریداری می کند و اگر مسکو سامانه پیشرفته دفاع ضد موشکی را در اختیار آذربایجان قرار ندهد، این کار را اسرائیل یا جمهوری آفریقای جنوبی انجام خواهد داد به همین دلیل این اقدام (فروش سامانه) کاملا درست و در راستای منافع روسیه می باشد.

در زمان شوروی سیستم دفاع ضد موشکی باکو یکی از قوی ترین سامانه ها بود، بطوری که از سامانه مسکو و لنینگراد نیز فراتر بود، کارشناس وزارت دفاع بر این باور است. بعد از سالهای 1990 این سامانه افت کرد و به روز کردن این سامانه از سوی آذربایجان کاملا توجیه دارد. در ضمن، همانطور که کارشناسان اعلام می دارند، بعید است عرضه سامانه ضد موشکی تعادل در روابط ارمنستان و آذربایجان را بر هم بزند: زیرا نه آذربایجان و نه ارمنستان از بمب افکن های مدرن، موشک های بالستیک برخوردار نیستند، که نیاز به سامانه S-300 PMU 2 احساس شود. بیش از همه باکو در تلاش هست تا خود را از آنچه ممکن است با توجه به موقعیت ایران رخ دهد (حمله نظامی به ایران) ایمن سازد. - کارشناسان بر این باورند.

به نوبه خود، الکساندر خرامچیخین، مدیر بخش تفسیر انیستیتوی مطالعات سیاسی و نظامی اظهار داشت که : درگیری مستقیم آذربایجان با ایران خیلی مشکل است. و خرید سامانه S-300 توسط باکو گامی بر علیه ایران و با نگاهی سیاسی همراه است. در ادامه ایشان می گوید: زیر این چتر باکو احساس آرامش می کند و از احتمال حمله ارمنستان به پایتخت این کشور و میدان های نفتی خود ترسی به دل راه نمی دهد. از طرفی دیگر، نیروی هوایی ارمنستان احتیاج به مدرنیزاسیون و افزایش شمار نیروهای مسلح خود دارد. در این خصوص در ایروان مدت هاست که بحث می شود، اما عملا چیزی اتفاق نمی افتد. ارمنستان دارای هواپیمائی نمی باشد که توسط سامانه S-300 مورد هدف قرار گیرد. ایشان بر این باور است که: ارمنستان دارای بمب افکن جنگنده های Su-25 روسی می باشد که در صورت حمله به باکو، آذربایجانی ها با در اختیار داشتن جنگنده های خود می توانند آنها را منهدم سازند. به نظر ایشان قرارداد S-300 در صورت درگیری باکو و ایروان در خصوص مساله قره باغ توجیه پذیر است.

شایان ذکر است، در هفته گذشته، در جریان دیدار معاون اداره فدرال همکاری های نظامی و امنیتی روسیه آقای کانستانتین بوریلین از ایروان با طرف ارمنی خود، امکان مشارکت در صنایع نظامی دو کشور و پیوستن شرکت های ارمنی به گروه صنعتی و مالی بلاروس با روسیه تحت عنوان " سیستم های تدافعی" مطرح شد. همچنین باید به این نکته نیز اشاره داشته باشیم که، " قرارداد مربوط به کاهش تسلیحات متعارف در اروپا" که در زمان شوروی در سال 1990 به امضاء رسید و سپس مطابق با واقعیت های موجود به روز شد، شرایطی را مطرح کردند که مطابق با آنها در نیروهای مسلح ارمنستان و آذربایجان سهمیه برای تسلیحات سنگین در نظر گرفته شده است. این کشور ها نمی توانند بیش از 220 تانک، 220 ادوات زرهی، 150 سیستم توپخانه ای و بیش از 100 هواپیمای نظامی، و 50 هلی کوپتر در اختیار داشته باشند.

پایان پیام.